

Feitenvrij

Dag boekje in dat hoekje daar,
wees eerlijk – zoek je mij? – wil je
luisteren naar het fluisteren
dat het schreeuwen van dichtbij stilt?
Geduldig, zorgvuldig associeer ik met mijn pen
als ik somber
als ik nietig
als ik soms verdrietig ben;
als de stem in mijn gedachten
niet kan wachten, schrijven wil, daar
beklemd zit opgesloten in een bodemloze keel, waar
de waarheid weer wil stromen zonder feiten
weggeslikt, niet tijdig weggekomen
als een zoutmeer ingedikt
al die woorden voor mijn oren
als lawaai van metaforen
als de dood – in lood bevroren – voor de oordeelvolle blik;
mag ik dan in jou schuilen, innig scheldend
blind van pijn zonder schaamte, zonder angst
in feite, zonder last te zijn?